

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 38

“Για την υποχρεωτική ασφάλιση αναπηρίας των μισθωτών των γεωργικών επιχειρήσεων”

Η Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, που συγκλήθηκε στη Γενεύη από το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας και συνήλθε εκεί στις 8 Ιουλίου 1933, στη δέκατη έβδομη σύνοδό της, Αφού αποφάσισε ν’ αποδεχτεί διάφορες προτάσεις σχετικά με την υποχρεωτική ασφάλιση αναπηρίας, ζήτημα που αποτελεί το δεύτερο θέμα της ημερήσιας διάταξης της συνόδου και, Αφού αποφάσισε ότι αυτές οι προτάσεις θα λάβουν τη μορφή διεθνούς σύμβασης, Αποδέχεται, σήμερα 29 Ιουνίου 1933, την παρακάτω σύμβαση που θα αναφέρεται ως Σύμβαση για την ασφάλιση αναπηρίας (γεωργία), 1933, προκειμένου να επικυρωθεί από τα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του Καταστατικού της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας.

Άρθρο 1.

Κάθε Μέλος της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας που επικυρώνει αυτή τη σύμβαση είναι υποχρεωμένο να συστήσει ή να διατηρήσει μια υποχρεωτική ασφάλιση αναπηρίας με όρους τουλάχιστον ίσους μ’ αυτούς που προβλέπονται απ’ αυτή τη σύμβαση.

Άρθρο 2.

1. Η υποχρεωτική ασφάλιση αναπηρίας θα εφαρμόζεται στους εργάτες, υπαλλήλους και μαθητευομένους των γεωργικών επιχειρήσεων, καθώς και σε όσους ανήκουν στην προσωπική υπηρεσία των γεωργικών εργοδοτών.
2. Κάθε Μέλος μπορεί όμως να προβλέπει στην εθνική του νομοθεσία :
 - α) τους εργαζομένους των οποίων η αμοιβή είναι μεγαλύτερη από ένα καθορισμένο όριο, και, όπου οι νομοθεσίες δεν προβλέπουν μια τέτοια γενική εξαίρεση, τους υπαλλήλους που ασκούν επαγγέλματα τα οποία θεωρούνται συνήθως ως ελεύθερα,
 - β) τους εργαζομένους που δεν αμείβονται με χρήματα,
 - γ) τους νεαρούς εργαζομένους κάτω από μια ορισμένη ηλικία και όσους εργάζονται για πρώτη φορά και είναι πολύ ηλικιωμένοι για να ασφαλιστούν,
 - δ) τους εργαζομένους κατοίκων, των οποίων οι συνθήκες εργασίας δεν μπορούν να εξομοιωθούν μ’ αυτές του συνόλου των μισθωτών,
 - ε) τα μέλη της οικογένειας του εργοδότη,
 - στ) τους εργαζομένους που απασχολούνται σε εργασίες οι οποίες στο σύνολό τους και από τη φύση τους είναι μικρής διάρκειας και δεν επιτρέπουν στους ενδιαφερομένους να συμπληρώσουν τις προϋποθέσεις χορήγησης παροχών, καθώς και τα πρόσωπα που δεν προσφέρουν εργασία αντί μισθού παρά μόνο ευκαιριακά ή συμπληρωματικά,
 - ζ) τους ανάπηρους εργαζομένους και συνταξιοδοτούμενους για λόγους αναπηρίας ή γήρατος,
 - η) τους συνταξιούχους δημοσίους υπαλλήλους που εργάζονται ως μισθωτοί και τα

πρόσωπα που έχουν ιδιωτικό εισόδημα, όταν η σύνταξη ή αυτό το εισόδημα είναι τουλάχιστον ίσα με την σύνταξη αναπηρίας που προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία,

- θ) τους εργαζομένους, που κατά τη διάρκεια των σπουδών τους παραδίδουν μαθήματα ή απασχολούνται με αμοιβή για ν' αποκτήσουν μια εκπαίδευση που θα τους επιτρέψει ν' ασκήσουν ένα επάγγελμα το οποίο να ανταποκρίνεται στις σπουδές τους,
3. Θα μπορούν επίσης να εξαιρεθούν από την υποχρέωση για ασφάλιση τα πρόσωπα που, σύμφωνα μ' ένα νόμο, κανονισμό ή ειδικό καταστατικό, δικαιούνται ή θα δικαιούνται, σε περίπτωση αναπηρίας, παροχές τουλάχιστον ίσες στο σύνολό τους μ' αυτές που προβλέπονται από αυτή τη σύμβαση.

Άρθρο 3.

Η εθνική νομοθεσία, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από αυτή, θα παρέχει στους παλαιούς υποχρεωτικά ασφαλισμένους που δεν είναι συνταξιούχοι, μία τουλάχιστον από τις παρακάτω δυνατότητες : εθελοντική συνέχιση της ασφάλισης ή διατήρηση των δικαιωμάτων με κανονική καταβολή ενός τέλους επανασφάλισης εκτός εάν αυτά τα δικαιώματα διατηρούνται αυτεπάγγελτα ή εάν, σε περίπτωση γυναίκας παντρεμένης, δοθεί στον μη ασφαλισμένο σύζυγό της η δυνατότητα ν' ασφαλιστεί εθελοντικά κι έτσι να δημιουργηθεί ενδεχομένως δικαίωμα για σύνταξη γήρατος ή χηρείας.

Άρθρο 4.

1. Ο ασφαλισμένος που γίνεται ολοκληρωτικά ανίκανος για εργασία και εξασφάλιση μιας αξίας λόγου αμοιβής θα δικαιούται μια σύνταξη αναπηρίας.
2. Οι εθνικές νομοθεσίες, όμως, που εξασφαλίζουν στους ασφαλισμένους θεραπεία και ιατρική περίθαλψη σε όλη τη διάρκεια της αναπηρίας τους και χορηγούν ένα κανονικό ποσό σύνταξης στις χήρες και τα ορφανά των αναπήρων, χωρίς καμιά προϋπόθεση ηλικίας ή αναπηρίας για τη χήρα, θα μπορούν να χορηγούν σύνταξη αναπηρίας μόνο στον ασφαλισμένο που είναι ανίκανος να εκτελέσει μισθωτή εργασία.
3. Στα συστήματα που έχουν συσταθεί ειδικά προς όφελος των υπαλλήλων, ο ασφαλισμένος θα δικαιούται σύνταξη όταν αποκτήσει ανικανότητα που δεν του επιτρέπει να εξασφαλίσει μια αξία λόγου αμοιβής από την εργασία του, στο επάγγελμα που ασκούσε συνήθως, ή σ' ένα παρόμοιο επάγγελμα.

Άρθρο 5.

1. Παρά τις διατάξεις του άρθρου 6, το δικαίωμα για σύνταξη θα μπορεί να εξαρτάται από την πραγματοποίηση ορισμένου χρόνου ασφάλισης, που θα προϋποθέτει τη συμπλήρωση ενός ελάχιστου αριθμού εισφορών, τόσο από την είσοδο στην ασφάλιση όσο και κατά τη διάρκεια ορισμένου χρονικού διαστήματος, αμέσως πριν από την πραγματοποίηση του κινδύνου.
2. Ο παραπάνω χρόνος ασφάλισης δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος από 60 μήνες ή 250 εβδομάδες ή 1500 ημέρες καταβολής εισφορών.
3. Όταν για την πραγματοποίηση της παραπάνω προϋπόθεσης χρειάζεται η συμπλή-

ρωση ενός ορισμένου αριθμού εισφορών κατά τη διάρκεια ορισμένου χρονικού διαστήματος αμέσως πριν από την πραγματοποίηση του κινδύνου, τα χρονικά διαστήματα κατά τα οποία καταβλήθηκαν αποζημιώσεις πρόσκαιρης ανικανότητας για εργασία και ανεργία θα υπολογίζονται για τη συμπλήρωση του ορισμένου χρόνου ασφάλισης ως χρόνος καταβολής εισφορών, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις και τα όρια που καθορίζει η εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 6.

1. Ο ασφαλισμένος που παύει να υπάγεται στην υποχρεωτική ασφάλιση χωρίς να δικαιούται παροχή αντίστοιχη με τις εισφορές που έχουν εισπραχθεί για λογαριασμό του, θα διατηρεί τα δικαιώματά του σε σχέση μ' αυτές τις εισφορές.
2. Η εθνική νομοθεσία, όμως, θα μπορεί να καθορίζει χρόνο λήξης των δικαιωμάτων σε σχέση με τις παραπάνω εισφορές, μετά τη λήξη μιας προθεσμίας που θα υπολογίζεται από την ημερομηνία λήξης της υποχρεωτικής ασφάλισης και θα μπορεί να είναι σταθερή ή όχι :
 - α) η μη σταθερή προθεσμία δε θα πρέπει να είναι κατώτερη από το 1/3 του συνόλου των χρονικών διαστημάτων καταβολής εισφορών που πραγματοποιήθηκαν από την είσοδο στην ασφάλιση, αφού αφαιρεθούν τα χρονικά διαστήματα κατά τα οποία δεν καταβλήθηκαν εισφορές,
 - β) η σταθερή προθεσμία, σε καμιά περίπτωση δε θα πρέπει να είναι κατώτερη από 18 μήνες. Οι εισφορές θα μπορούν να διαγράφονται μετά τη λήξη αυτής της προθεσμίας, εκτός εάν, πριν από την λήξη αυτή καταβληθεί στο λογαριασμό του ασφαλισμένου ένα ελάχιστο ποσό εισφορών το οποίο καθορίζεται από την εθνική νομοθεσία, μετά από υποχρεωτική ή προαιρετική ασφάλιση που συνεχίζεται.

Άρθρο 7.

1. Το ποσό της σύνταξης θα καθορίζεται είτε ανάλογα με το χρόνο ασφάλισης είτε ανεξάρτητα απ' αυτόν, και θα αποτελείται από ένα σταθερό ποσό ή ένα ποσοστό του μισθού ο οποίος υπόκειται σε εισφορά, ή από ένα ποσό το οποίο μεταβάλλεται ανάλογα με το ποσό των εισφορών που έχουν καταβληθεί.
2. Η σύνταξη η οποία ποικίλλει ανάλογα με το χρόνο ασφάλισης και της οποίας η καταβολή εξαρτάται από την πραγματοποίηση ορισμένου χρόνου υπαγωγής στην ασφάλιση θα πρέπει εφόσον δεν προβλέπεται εγγύηση ενός κατωτάτου ποσού, να περιλαμβάνει ένα σταθερό ποσό ή ένα ποσοστό, ανεξάρτητο από το χρόνο ασφάλισης.
3. Όταν οι εισφορές αυξάνονται βαθμιαία ανάλογα με το μισθό, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της σύνταξης που θα χορηγηθεί ο μισθός με βάση τον οποίο έχουν υπολογισθεί οι εισφορές ανεξάρτητα του αν η σύνταξη υπολογίζεται ή όχι ανάλογα με τον χρόνο υπαγωγής στην ασφάλιση.

Άρθρο 8.

Οι ασφαλιστικοί οργανισμοί θα έχουν το δικαίωμα, με όρους που θα καθορίζει η εθνική νομοθεσία, να χορηγούν παροχές σε είδος για την πρόληψη, επιβράδυνση, ελάφρυνση ή άρση της αναπηρίας σε πρόσωπα τα οποία παίρνουν σύνταξη ή θα μπορού-

σαν να απαιτήσουν μια σύνταξη για λόγους αναπηρίας.

Άρθρο 9.

1. Το δικαίωμα για παροχές χάνεται ή διακόπτεται ολικά ή μερικά :
 - α) όταν η αναπηρία έχει προκληθεί από κακούργημα, πλημμέλημα ή σκόπιμο πταίσμα του ενδιαφερομένου,
 - β) σε περίπτωση απάτης που διαπράττεται από τον ενδιαφερόμενο σε βάρος του ασφαλιστικού οργανισμού.
2. Η σύνταξη θα διακόπτεται ολικά ή μερικά :
 - α) κατά το διάστημα κατά το οποίο η συντήρηση του ενδιαφερομένου βαρύνει ολοκληρωτικά το δημόσιο ή έναν οργανισμό κοινωνικής ασφάλισης,
 - β) κατά το διάστημα κατά το οποίο ο ενδιαφερόμενος αρνείται να τηρήσει χωρίς σοβαρό λόγο τις ιατρικές εντολές και τις οδηγίες τις σχετικές με τη συμπεριφορά των αναπήρων ή αποφεύγει χωρίς άδεια και με τη θέλησή του τον έλεγχο του ασφαλιστικού οργανισμού,
 - γ) εφόσον ο ενδιαφερόμενος λαμβάνει κάποια άλλη περιοδική παροχή σε χρήμα που καταβάλλεται σύμφωνα με κάποιο νόμο για την υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση, τις συντάξεις ή την αποζημίωση για εργατικά ατυχήματα και επαγγελματικές ασθένειες,
 - δ) κατά το διάστημα κατά το οποίο ο ενδιαφερόμενος συνεχίζει να ασκεί μια απασχόληση που υπάγεται στην ασφάλιση , ή, στην περίπτωση συστημάτων που έχουν συσταθεί ειδικά προς όφελος των υπαλλήλων, όταν το εισόδημα που προέρχεται από το επάγγελμα του ενδιαφερομένου υπερβαίνει ένα καθορισμένο ποσό.

Άρθρο 10.

1. Οι ασφαλισμένοι και οι εργοδότες τους θα πρέπει να συμμετέχουν στους οικονομικούς πόρους της ασφάλισης.
2. Η εθνική νομοθεσία θα μπορεί ν' απαλλάσσει από την υποχρέωση εισφοράς:
 - α) τους μαθητευομένους και νέους εργαζομένους κάτω από μια ορισμένη ηλικία,
 - β) τους εργαζομένους που δεν αμείβονται με χρήματα ή όσους είναι χαμηλόμισθοι,
 - γ) τους εργαζομένους που ο εργοδότης τους καταβάλλει εισφορές κατ' αποκοπή, ανεξάρτητα από τον αριθμό των εργαζομένων που απασχολεί.
3. Οι νομοθεσίες εθνικής ασφάλισης που το πεδίο εφαρμογής τους εκτείνεται και πέρα από τις τάξεις των μισθосυντηρητών, μπορεί να μην προβλέπουν εισφορά εργοδοτών.
4. Οι δημόσιες αρχές θα συμμετέχουν στους οικονομικούς πόρους ή τις παροχές της ασφάλισης που καλύπτει τους μισθωτούς γενικά ή τους εργάτες.
5. Οι εθνικές νομοθεσίες οι οποίες κατά την ψήφιση αυτής της σύμβασης δεν προβλέπουν εισφορές των ασφαλισμένων θα μπορούν να συνεχίζουν την απαλλαγή των ασφαλισμένων από την υποχρεωτική εισφορά.

Άρθρο 11.

1. Τα ασφαλιστικά θέματα θα τα διαχειρίζονται οι οργανισμοί που έχουν συσταθεί από δημόσιες αρχές και δεν έχουν κανένα κερδοσκοπικό χαρακτήρα ή ειδικά κρατικά

ασφαλιστικά ταμεία.

2. Η εθνική νομοθεσία, όμως, θα μπορεί επίσης να αναθέσει τη διαχείριση της ασφάλισης σε οργανισμούς που έχουν συσταθεί με πρωτοβουλία των ενδιαφερομένων ή των ενώσεών τους και έχουν αναγνωριστεί επίσημα από τις δημόσιες αρχές.
3. Η διαχείριση της περιουσίας των οργανισμών και των κρατικών ασφαλιστικών ταμείων θα διαχωρίζεται από τη διαχείριση των δημόσιων οικονομικών.
4. Οι αντιπρόσωποι των ασφαλισμένων θα συμμετέχουν στη διαχείριση των ασφαλιστικών οργανισμών με όρους που καθορίζονται από την εθνική νομοθεσία, η οποία μπορεί επίσης να προβλέπει σχετικά με τη συμμετοχή των εκπροσώπων των εργοδοτών και των δημόσιων αρχών.
5. Οι αυτόνομοι ασφαλιστικοί οργανισμοί θα βρίσκονται κάτω από τον οικονομικό και διοικητικό έλεγχο των δημόσιων αρχών.

Άρθρο 12.

1. Σε περίπτωση διαφοράς που αφορά στις παροχές, θα αναγνωρίζεται στον ασφαλισμένο ή σε όσους εξουσιοδοτούνται απ' αυτόν το δικαίωμα προσφυγής.
2. Οι διαφορές αυτές θα ανάγονται σε ειδικά δικαστήρια που θα περιλαμβάνουν δικαστές, επαγγελματίες ή μη, οι οποίοι θα είναι καλά ενημερωμένοι για τους σκοπούς της ασφάλισης και τις ανάγκες των ασφαλισμένων ή θα βοηθούνται από παρόδρους που θα επιλέγονται από το περιβάλλον των ασφαλισμένων και των εργοδοτών.
3. Σε περίπτωση διαφοράς που αφορά στην υπαγωγή στην ασφάλιση ή στο ποσό των εισφορών, θα αναγνωρίζεται στο μισθωτό δικαίωμα προσφυγής καθώς επίσης και στον εργοδότη, όταν πρόκειται για συστήματα στα οποία προβλέπεται εργοδοτική εισφορά.

Άρθρο 13.

1. Οι αλλοδαποί μισθωτοί είναι υποχρεωμένοι ν' ασφαρίζονται και να καταβάλλουν εισφορές με τους ίδιους όρους που ισχύουν και για τους υπηκόους.
2. Οι ασφαλισμένοι αλλοδαποί και όσοι εξουσιοδοτούνται απ' αυτούς, θα δικαιούνται, με τους ίδιους όρους που ισχύουν και για τους υπηκόους, τις παροχές που απορρέουν από τις εισφορές που έχουν καταβληθεί για λογαριασμό τους.
3. Οι ασφαλισμένοι αλλοδαποί και όσοι εξουσιοδοτούνται απ' αυτούς και είναι υπήκοοι οποιουδήποτε Μέλους που δεσμεύεται απ' αυτή τη σύμβαση και του οποίου η νομοθεσία προβλέπει σύμφωνα με το άρθρο 10, την οικονομική συμμετοχή του Κράτους στο σχηματισμό των πόρων ή των παροχών της ασφάλισης, θα δικαιούνται επίσης επιχορηγήσεις, προσαυξήσεις ή τμήματα των συντάξεων που παρέχονται από το δημόσιο ταμείο.
4. Η εθνική νομοθεσία, όμως, θα μπορεί να διατηρήσει μόνο για τους ημεδαπούς το δικαίωμα για επιχορηγήσεις, προσαυξήσεις ή τμήματα συντάξεων, που παρέχονται από το δημόσιο ταμείο και κατανέμονται αποκλειστικά στους ασφαλισμένους που έχουν υπερβεί μια ορισμένη ηλικία κατά τη στιγμή της ισχύος της νομοθεσίας υποχρεωτικής ασφάλισης.
5. Οι περιορισμοί οι οποίοι ενδεχομένως προβλέπονται στην περίπτωση διαμονής στο

εξωτερικό δε θα εφαρμόζονται στους συνταξιούχους και τους εξουσιοδοτημένους απ' αυτούς υπηκόους οποιουδήποτε Μέλους που δεσμεύεται απ' αυτή τη σύμβαση, και οι οποίοι διαμένουν στο έδαφος οποιουδήποτε Μέλους που δεσμεύεται επίσης απ' αυτή τη σύμβαση, στο μέτρο που αυτοί οι περιορισμοί ισχύουν για τους υπηκόους του Κράτους στο οποίο έχει αποκτηθεί το δικαίωμα σύνταξης. Οι επιχορηγήσεις, οι προσαυξήσεις ή τα τμήματα συντάξεων θα μπορούν παρ' όλα αυτά να μην παρέχονται από το δημόσιο ταμείο.

Άρθρο 14.

1. Η ασφάλιση των μισθωτών θα διέπεται από το νόμο που ισχύει στον τόπο εργασίας τους.
2. Με σκοπό τη συνέχιση της ασφάλισης μπορεί να γίνουν εξαιρέσεις στον κανόνα αυτό, με συμφωνία ανάμεσα στα ενδιαφερόμενα Μέλη.

Άρθρο 15.

Κάθε Μέλος θα μπορεί να υποβάλλει σ' ένα ειδικό σύστημα τους εργαζομένους σε παραμεθόριες περιοχές, των οποίων ο τόπος εργασίας βρίσκεται στο έδαφός του και η κατοικία τους στο εξωτερικό.

Άρθρο 16.

Στις χώρες στις οποίες δεν υπάρχει νομοθεσία υποχρεωτικής ασφάλισης για αναπηρία, κατά την έναρξη της ισχύος αυτής της σύμβασης, κάθε σύστημα μη φορολογήσιμων συντάξεων που υπάρχει θα θεωρείται ότι ικανοποιεί τις απαιτήσεις της σύμβασης, εφόσον εγγυάται ένα ατομικό δικαίωμα σύνταξης, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στα παρακάτω άρθρα 17 - 23.

Άρθρο 17.

Η σύνταξη θα χορηγείται σε κάθε πρόσωπο που είναι τελείως ανίκανο να κερδίσει με την εργασία του μια αξιόλογη αμοιβή.

Άρθρο 18.

Το δικαίωμα σύνταξης θα μπορεί να εξαρτάται από τη διαμονή του αιτούντος στο έδαφος του Μέλους για μια ορισμένη χρονική περίοδο, αμέσως πριν από την υποβολή της αίτησης για συνταξιοδότηση. Η περίοδος αυτή που θα καθορίζεται από την εθνική νομοθεσία δε θα μπορεί να υπερβαίνει τα πέντε χρόνια.

Άρθρο 19.

1. Το δικαίωμα σύνταξης θα αναγνωρίζεται σε κάθε αιτούντα του οποίου τα ετήσια έσοδα δεν υπερβαίνουν το όριο που καθορίζεται από την εθνική νομοθεσία, αφού ληφθεί υπόψη το ελάχιστο κόστος διαβίωσης.
2. Κατά την εκτίμηση των εσόδων του ενδιαφερομένου θα θεωρούνται ως αφορολόγητα αυτά που δεν υπερβαίνουν το ποσό που καθορίζεται από την εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 20.

Το ύψος της σύνταξης θα καθορίζεται σ' ένα ποσό το οποίο, εάν προστεθεί σε έσοδα άλλα από τα αφορολόγητα θα πρέπει να αρκεί για να καλύψει τις βασικές τουλάχιστον ανάγκες του συνταξιούχου.

Άρθρο 21.

1. Σε περίπτωση διαφοράς σχετικά με την καταβολή της σύνταξης ή τον καθορισμό του ποσού της, θα αναγνωρίζεται σε κάθε αιτούντα το δικαίωμα προσφυγής.
2. Η προσφυγή θα εκδικάζεται από μια αρχή διαφορετική από εκείνη που αποφάνθηκε σε πρώτο στάδιο.

Άρθρο 22.

1. Οι αλλοδαποί υπήκοοι κάθε Μέλους που δεσμεύεται απ' αυτή τη σύμβαση θα δικαιούνται σύνταξη με τους ίδιους όρους που ισχύουν και για τους υπηκόους.
2. Η εθνική νομοθεσία, όμως, θα μπορεί να εξαρτά την καταβολή της σύνταξης σε αλλοδαπό από τη συμπλήρωση μιας ορισμένης χρονικής περιόδου διαμονής στο έδαφος του Μέλους, που μπορεί να υπερβαίνει κατά πέντε χρόνια ή περισσότερο την περίοδο διαμονής που απαιτείται για τους υπηκόους του Μέλους αυτού.

Άρθρο 23.

1. Το δικαίωμα για σύνταξη χάνεται ή διακόπτεται μερικά ή ολικά:
 - α) όταν η αναπηρία έχει προκληθεί από κακούργημα, πλημμέλημα, ή σκόπιμο πταίσμα του ενδιαφερομένου,
 - β) εάν ο ενδιαφερόμενος απόκτησε ή προσπάθησε ν' αποκτήσει σύνταξη με δόλια ενέργεια,
 - γ) εάν καταδικάστηκε σε φυλάκιση εξαιτίας κακούργηματος ή πλημμελήματος,
 - δ) εάν αρνείται επίμονα να κερδίζει τη ζωή του με μια εργασία που να ανταποκρίνεται στις δυνάμεις του και στις δεξιότητές του.
2. Η σύνταξη θα διακόπτεται ολικά ή μερικά κατά το διάστημα κατά το οποίο η συντήρηση του ενδιαφερομένου βαρύνει ολοκληρωτικά το δημόσιο ταμείο.

Άρθρο 24.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 13 παράγραφος 5, η σύμβαση αυτή δεν αποσκοπεί στη διατήρηση του δικαιώματος για σύνταξη σε περίπτωση διαμονής στο εξωτερικό.

Άρθρο 25.

Οι επίσημες επικυρώσεις αυτής της σύμβασης θα κοινοποιούνται στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας για καταχώριση.

Άρθρο 26.

1. Η σύμβαση αυτή δεσμεύει εκείνα μόνο τα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας των οποίων την επικύρωση έχει καταχωρίσει ο Γενικός Διευθυντής.

2. Η σύμβαση αυτή θα αρχίσει να ισχύει δώδεκα μήνες μετά την καταχώριση από το Γενικό Διευθυντή των επικυρώσεων δύο Μελών.
3. Στη συνέχεια, η σύμβαση αυτή θα αρχίσει να ισχύει, για κάθε Μέλος, δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία καταχώρισης της επικύρωσής της.

Άρθρο 27.

Μόλις καταχωριστούν στο Διεθνές Γραφείο Εργασίας οι επικυρώσεις δύο Μελών της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας θα γνωστοποιεί το γεγονός αυτό σε όλα τα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας.

Άρθρο 28.

1. Κάθε Μέλος που έχει επικυρώσει αυτή τη σύμβαση θα μπορεί να την καταγγείλει μετά τη λήξη περιόδου δέκα ετών από την ημερομηνία της αρχικής έναρξης ισχύος της, με πράξη που θα κοινοποιείται για καταχώριση στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας.
Η καταγγελία θα ισχύσει ένα χρόνο μετά την ημερομηνία κατά την οποία έγινε η καταχώρισή της.
2. Κάθε Μέλος που έχει επικυρώσει αυτή τη σύμβαση και δεν ασκήσει το δικαίωμα καταγγελίας που προβλέπεται σ' αυτό το άρθρο, μέσα σε ένα χρόνο από τη λήξη της δεκαετίας που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, θα δεσμεύεται για μια καινούργια δεκαετία και στη συνέχεια, θα μπορεί να καταγγείλει αυτή τη σύμβαση στο τέλος κάθε δεκαετίας και με τους όρους που προβλέπει αυτό το άρθρο.

Άρθρο 29.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, κάθε φορά που θα το κρίνει αναγκαίο, θα υποβάλλει στη Γενική Συνδιάσκεψη έκθεση πάνω στην εφαρμογή αυτής της σύμβασης και θα εξετάζει αν πρέπει να εγγραφεί στην ημερήσια διάταξη της Συνδιάσκεψης θέμα ολικής ή μερικής αναθεώρησής της.

Άρθρο 30.

1. Σε περίπτωση που η Συνδιάσκεψη ψηφίσει νέα σύμβαση που θα αναθεωρεί ολικά ή μερικά τη σύμβαση αυτή και εφόσον η νέα σύμβαση δεν ορίζει διαφορετικά :
 - α) η επικύρωση, από ένα Μέλος, της νέας αναθεωρητικής σύμβασης θα επιφέρει αυτοδίκαια, και ανεξάρτητα από τις διατάξεις του παραπάνω άρθρου 28, την άμεση καταγγελία αυτής της σύμβασης, με την επιφύλαξη ότι θα έχει τεθεί σε ισχύ η νέα αναθεωρητική σύμβαση,
 - β) από την ημέρα που θα αρχίσει να ισχύει η νέα αναθεωρητική σύμβαση παύει η δυνατότητα για τα Μέλη να επικυρώσουν αυτή τη σύμβαση.
2. Η σύμβαση αυτή θα παραμείνει σε κάθε περίπτωση σε ισχύ, με τη σημερινή μορφή και το περιεχόμενό της για τα Μέλη εκείνα που την έχουν επικυρώσει και δε θα επικυρώσουν την αναθεωρητική σύμβαση.

Άρθρο 31.

Το γαλλικό και το αγγλικό κείμενο αυτής της σύμβασης είναι εξίσου αυθεντικά .